



پيغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - نه گهر شهو ههستایه بۆ شهونوئزکردن ته کبیره ی ده کرد، پاشان ده یفه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک وتبارک اسمک، وتعالی جدک، ولا إله غیرک)

له ئه بی سه عیدی خودریه وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - نه گهر شهو ههستایه بۆ شهونوئزکردن ته کبیره ی ده کرد (دهیوت: الله أكبر)، پاشان ده یفه رموو: «(سبحانک اللهم وبحمدک وتبارک اسمک، وتعالی جدک، ولا إله غیرک)*»، و پاشان ده یفه رموو: «(لا إله إلا الله)**» سئ جار، پاشان ده یفه رموو: «(الله أكبر کبیرا)^» سئ جار، و «(أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ، وَتَفْخِهِ، وَتَفْئِهِ)^»، پاشان (قورئانی) ده خوئند. * (واته: ئه ی خودایه پاک و بیگهردی بۆ تۆ، و حمد و سوپاس بۆ تۆ، ناوت بهرز و پیرۆزه، بهرز و بلنده مهزنی، و هیچ په رستراویک هه ق و راست نییه شایه نی په رستن بیت جگه له تۆ)، ** (واته: هیچ په رستراویک هه ق و راست نییه شایه نی په رستن بیت جگه له خوی گه وه - الله-)، ^ (واته: خوی گه وه له هه موو شت و که سیک مهزن و گه وه تره)، ^^ (واته: په نا به خوی گه وه ده کرد که بیسه ر (وزانیه له شهیتانی نه فرینلیکراو له مهس و نازاری شهیتان، و وه سه وه سه ی شهیتان، و سیحرکردنی [صه حیه] [ئینو ماجه گیراویه تیه وه - نه سائی گیراویه تیه وه - ئینوداود گیراویه تیه وه - نه حمه د گیراویه تیه وه])

شیکردنه وه ی فه رموو ده که: (پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - نه گهر شهو ههستایه بۆ شهونوئزکردن ته کبیره ی ده کرد - دهیوت: الله أكبر-): ئه مپش پپی ده ووتریت: -ته کبیره ی ئیحرام-، پایه به که له پایه کانی نوئزکردن به بئ ووتنی ئه م ته کبیره نوئزکردن دروست نییه. (پاشان ده یفه رموو: سبحانک اللهم: ئه ی خودایه پاک و بیگهردی بۆ تۆ): و اتا خوی گه وه من تۆ به پاک و بیگهرد داده نیم و دوور و بهرینیت له هه موو که موکورتیه ک و ههروه ها شتی که شایسته ی مهزنی و شکواری تۆ نه بیت، و ئه وه ی تۆ شایسته ت له پاک و بیگهردی له هه موو عیب و که موکورتیه ک. (وبحمدک: و حمد و سوپاس بۆ تۆ): ستایشکردنی خوی گه وه و سوپاسکردنی له سه ر ئه وه ی به نده ی سه ر که وتوو کردوو، و اتا: ئه گهر ئه م سه ر که وتن و هیدایه ته نه بووايه له لاپه ن تۆوه ئه ی خوی گه وه؛ نه مده توانی ته سببحات و زیکری تۆ بکه م، ئه مپش ملکه چی و دانپیدانانی به نده یه به فه زلی خوی گه وه و لاوازی به نده. (وتبارک اسمک: ناوت بهرز و پیرۆزه): پیرۆز و به به ره که ته ناوت، ئه مپش و اتا زۆری و فراوانی، و به ره که ته کانی خوی گه وه زۆرن له ئاسمانه کان و زه وی، هه موو ئه مانه به لگه ن له سه ر ئه وه ی خوی گه وه خاوه ن و مولکی هه موو خیر و به خشینیکه به بوونه وه ره کان. (وتعالی جدک: بهرز و بلنده مهزنی): و اتا مهزنی تۆ بهرز و بلنده، و له سه رووی هه موو مهزنیه که، و ده سه لاتی تۆ له سه رووی هه موو ده سه لاتی که وه یه، بۆیه بهرز و بلنده خوی گه وه له وه ی هاوبه ش و شه ریکی هه بیت له مولکیدایان پهروه ر دگارتیدا یان په رستیدا - ئولوه یه تدا: خودایه تیدا-، یان هاوبه شی هه بیت له شتی که له ناو و سیفاته جوانه کانیدا، بۆیه له پاش ئه مه فه رموو: (ولا إله غیرک): و هیچ په رستراویک هه ق و راست نییه شایه نی په رستن بیت جگه له تۆ): و اتا ته نها تۆ شایسته و شایه نی په رستنیت، و هیچ شه ریک و هاوبه شیکت نییه له په رستندا و له ناو و سیفاته جوانه کانتدا، و به هۆی ئه و نیعمه ته زۆر و فراوانه ی که به خشیووته، ده ستپیکردنی نوئز به ئه م زیکه ر ستایشکردنی خوی گه وه ره یه و دانپیدانانه به پاک و بیگهردی له هه موو شتی که که شایسه ی نه بیت، و خوی گه وه دوور و بهرینه له هه موو عیب و که موکورتیه ک، ئه م زیکه ر پپی ده ووتریت: -دعاء الاستفتاح- و اتا: -نزای ده ستپیکردنی نوئزکردن- له م بابه تدا و باشترا وایه ئه م نزایه بخوئیت هه ندیک جار و نزاکانی تریش بخوئیت، هه تا وه کو به لگه کانی سونه ت کۆ بکاته وه به پپ پشتگوئ خستنی هه چیان. و له و شیوازانه ش سئ جار بلیت: (لا إله إلا الله)*، خوی گه وه ده فه رمویت: {دَلِكِ يَا اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} [الحج: 62] و اته: {ئه مه له بهر ئه وه یه به راستی هه ر خوا هه ق و راسته وه بیگومان ئه وه ی جگه له خودا هاواری لی ده که ن (وده ی په رستن) هه ر ئه و به تال و ناراسته}. پاشان

سئ جار ده لیت: «(الله أكبر کبیرا)**»: وانا خوی گوره -سبحانه وتعالی- گوره تره له هه موو شتیکی. له پاش نه وهی نوێژکردن ده ستیپده کات په نا به خوی گوره ده گریت له شهیتانی نه فرینلیکراو نه میس به ووتنی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ: په نا به خوی گوره ده گرم که بیسه وزانیه): وانا داوای یارمه تی وپه ناگرتن وپاراستن له خوی گوره ده کهم که -السَّمِيعِ- بیسه و-العلیم- بینایه؛ نه مانه ناوی خوی گوره له هه مان کاتدا سیفه تی خوی گوره ن. (من الشَّيْطَانِ: له شهیتان): له شهیتانی ملهور و له سنوور ده رچوو له جنوکه ومروقه شهیتانه کان. (الرَّجِيمِ: نه فرینلیکراو): دوورخراوه له په حمه تی خوی گوره، خوی گوره زالی مه که به سه رمدا که زیانم پیبگه یه نیت له دینداری ودونیا مدا، ورپگریم لینه کات له نه جامدانی نه و کرده وانه ی که سوودم پیبده گه یه نیت له دینداری ودونیا مدا، هه رکه سیکی په نا به خوی گوره بگریت؛ نه و په نا ی گرتوو به په روه ردگاریکی مه زن و به هیز و به توانا وخواهه هه مووده سه لاتیکی له و دوژمنه ی که ده یه ویت له په روه ردگاری دووری بخاته وه وپه یوه ندی نیوان نه و په روه ردگاری بیچرینیت، و بیخاته نیو تاریکایی شه ر و تاوان وهه موو تیاچوونیک. (من هَمَزَه: له مه س ونازاری شهیتان): نه میس بریتیه له مه س وشیت بوون که تووشی مروف ده بیته وله وه یه مروف تووشی تیکچوون وشیت بوونی بکات بویه دروسته په نا به خوی گوره بگریت له نازاردانی شهیتان که ده بیته هوی مه س و تیکچوون له مروفدا. (وَتَفَخُّهُ: وه سه وه سه ی شهیتان): وانا خو به گوره زانین؛ که فوو به مروف ده کات بوئه وه ی خوی به گوره بزانیته له رپگی وه سه وه سه کردنه وه، بویه له چاوی خویدا؛ خوی به گوره داده نیت، وکه سانی تر به بچووک وکه م داده نیت، نه میس ده بیته هوی نه وه ی خو به گوره زانینی زیاتر بیت که نه مه یه مه به سستی شهیتان. (وَتَفِئُهُ: وسیحرکردنی): شهیتانه کان ساحیرن، نه وانه ی فوو ده که ن به گریکاندا شهیتانه ساحیره کانن له نیر ومی، فوو ده که ن به سه ر هه موو گریبه کدا، بوئه وه ی نه و سیحره ی ده یانه ویت گری بدریت وچیه جئ بیت. (پاشان -قورئانی- ده خویند): وانا سوره تی -الفاتحة- وئه وه نده ی گونجاو بووایه قورئانی تری ده خویند له پاش سوره تی -الفاتحة-. ***(واته: هیچ په رستر او پک هه ق وراست نیبه شایه نی په رستن بیت (جگه له خوی گوره -الله-)، ***(واته: خوی گوره له هه موو شت وکه سیکی مه زن وگوره تره

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10905>

النَّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

